

Wandelpootjes laat honden uit

Jolanda de Rooij uit Duiven is begonnen met haar bedrijf Wandelpootjes. Ze verzorgt wandelingen met honden, geeft de mogelijkheid om een hond in huis te nemen als de eigenaar bijvoorbeeld een dagje weg wil of laat de hond uit zodat het dier in de eigen omgeving kan blijven. Ook de zorg van andere huisdieren. Verder verzorgt ze servicevervoer naar, bijvoorbeeld, dierenartsen als mensen geen eigen vervoer hebben. Ze beschikt over een Peugeot Expert met daarin een aantal ingebouwde kennels. De Rooij volgde een opleiding voor hondenuitlaatservice en rondde dat af met een diploma. Mensen die problemen hebben met hun hond kunnen altijd om advies vragen.

Bosman in 'Hall of Fame' John Deere

Transportbedrijf Wim Bosman in 's-Heerenberg heeft een bijzondere erkenning gekregen van tractorenfabrikant John Deere. Voor de manier waarop het bedrijf de machines bij de klanten vorig jaar afleverde kreeg het de titel 'Partner-level Supplier', maar het bedrijf werd daarnaast 'Hall of Fame Supplier'. Die status wordt gegeven als een leverancier een 'Partner-level'-status vijf jaar achter elkaar krijgt. Mark Newman, CEO van Wim Bosman Groep, en Liane Philipsen, European Sales Director, namen de erkenning in ontvangst genomen op 18 februari in Moline (USA).

Plantina wil door met schaatsers

Plantina Vitaminen uit Gen-dringen kijkt tevreden terug op het sportieve winterseizoen. De schaatsers van Team beslist.nl én bobsleester Esmé Kamphuis willen ook volgend seizoen de samenwerking voortzetten. Plantina Vitaminen is al jarenlang leverancier van veel Nederlandse topsporters en sportploegen. Zo levert Plantina onder meer aan de topsprinters van Team beslist.nl, met onder anderen Olympisch kampioen Michel Mulder. De producten zijn ontwikkeld door het Ortho Institute, in 1983 opgericht door apotheker dr. Gert E. Schuitemaker.

■ Ellen Willems schrijft herinneringsboeken en familiechronieken. „Het is goed om naast je journalistieke werk iets te doen waarmee je langer dan een of twee dagen bezig bent.” foto Jan van den Brink

‘Mooi, zo’n leven vast te leggen’

door **Flip Versteegh**

DOETINCHEM - Als iemands leven gaat eindigen, door ouderdom of ongeneeslijke ziekte, groeit de behoefte dat leven vast te leggen. In een smaakvol boek bijvoorbeeld.

Met haar bedrijfje Leeftekens biedt Ellen Willems uit Doetinchem zich aan om zo'n boek te schrijven. Vanuit haar professie (journalist bij De Gelderlander) is zij gewend in woord de wereld om haar heen te beschrijven. Levens om te zetten in tekens. Ellen (39): „Een goede vriendin werd getroffen door leukemie. In december 2012 kreeg zij te horen dat zij niet meer beter zou worden. Vreselijk, een moeder met drie jonge kinderen. Ik leefde mee, had veel contact. De vraag kwam op: hoe kun je voor haar

man en kinderen iets nalaten? Hoe kun je zo'n kleintje van 3 jaar vertellen en laten zien wie haar moeder is?”

Toen het verzoek eenmaal was gedaan „Wil jij mijn levensverhaal opschrijven?” rijpte al snel het idee over de vorm: een boek. Willems: „Hoe beschrijf je een levenslustige jonge vrouw die doodgaat? We hadden een serie gesprekken, gezellig soms, in het café. Zij haalde herinneringen op aan haar ouders, haar tienertijd, hoe ze haar man leerde kennen. Maar ook wilde ik erin hebben waar ze van hield, tot en met haar lievelingsijsje aan toe.”

Het boek was af, moest af, voordat het leven van de hoofdpersoon onverbiddelijk eindigde. Ellens vriendin heeft het gedrukte eerste exemplaar zelf nog kunnen zien. „Ik heb het ook voor haar ge-

maakt. Ze vond het prachtig. Haar man zei: ik hoor haar praten. Vond ik een mooi compliment.” Willems' debuut als schrijfster van een herinneringsboek, maakte iets los. „Ik merkte dat ik er veel voldoening uit haalde om zo iets te maken. Ik dacht: hier kan ik meer mee doen. Het is goed om naast je journalistieke werk iets te doen waarmee je langer dan een of twee dagen bezig bent.” De 'vriendenklus' vormde zo de opstap naar een bedrijfsmatige aanpak van Ellens schrijfclub. Leeftekens was geboren. Inmid-

dels zijn meer herinneringsboeken in de maak. „Ik doe het niet in de eerste plaats voor het geld. Maar ook niet voor niks, natuurlijk. Ik heb gemerkt dat het me goed afgaat, levensverhalen opschrijven. Daarvoor moet je wel een relatie opbouwen met degene over wie je schrijft. Dat doe ik graag.”

Marktonderzoek heeft de Doetinchemse niet gedaan. De scope van de eenvrouwszaak is inmiddels verbreed. Ook familiechronieken komen uit de koker van Leeftekens. „En ik ben nu bezig met een groot project: 65 levensverhalen van horecabazen. Dat wordt een enorm boek, met foto's van Paul Dekker. Ja, daarvoor moet ik veel in de kroeg zijn. Oppassen dat ik geen drankprobleem krijg!”

leeftekens.nl

“Hoe kun je zo'n kleintje van 3 vertellen en laten zien wie haar moeder is?”

Ellen Willems, Leeftekens

Persfotograaf kon 'rechts praten en links luisteren'

door **Domien Esselink**

Typerend. Nadat hij me thuis had opgehaald gingen we op weg naar een avondje jacht nog even aan bij 't Noorden in Aalten, 'veur een kold krat bier en harde worst'.

Henk Westerveld, geboren op 27 oktober 1939 en zaterdag overleden tijdens de jacht, ten voeten uit. Een levensgenieter, driftig maar met een klein hartje en recht door zee, markant en decennialang misschien wel hét gezicht van 'zijn' krant De Gelderlander; boven op het nieuws en een netwerk waar geen journalist aan kon tippen. De laatste jaren vooral trotse opa en genietend van de

jacht. Ik mocht het dus een keer meebelevén. We gingen naar Angerlo. Naar Jan Tiecken, destijds voorzitter van Angerlo Vooruit, en het werd een avond om nooit te vergeten. Jan had een stuk jachtgebied op de Veluwe en we splitsten ons op: Henk in een hoogzit 'dicht bij het klooster van de paters' en Jan en ik in een andere. Jan schoot al gauw een ree en belde met Henk. Hoe was het hem vergaan? „Ik heb alleen drie witte sikkebökke van de paoters gezien, want die waren uit de wei gebroken”, reageerde Henk. Bij de karbonades van wild zwijn bij Jan thuis was Henk zijn teleurstelling snel kwijt, al was hij geen 'knaller'. 'Het gaat me heus niet alleen om het afschieten van wild. Uren-

lang op de hoogzit, turend naar wild. Prachtig!', zo vertelde hij tijdens zijn afscheidsinterview in deze krant aan Jacob Schreuder, destijds redactiechef.

In dat bewuste verhaal kwam bovenal tot uiting zijn neus voor nieuws; Henk was vaak op het juiste moment op de goede plek, en eerder dan de hulpdiensten. Voor hem vanzelfsprekend: „Als je thuis blijft zitten hoor je niets.” Hij was ook altijd alert op

nieuws: „Ik kan rechts praten en links luisteren. Dat heb je of je hebt het niet.” De redactie was hem vaak dankbaar, want Henk zette journalisten bijna altijd op het juiste spoor.

Fameuze foto's maakte hij ook. Die van winderige koe Gonda van boer Spieker uit Harreveld ging de hele wereld over. „De veearts wilde met een aansteker controleren of de koe winderig was. De koe liet een scheet. De steekvlam zette hooibalen in de fik en de hele boerderij ging in vlammen op.” Maar de volgens Henk 'meest opmerkelijke nieuwsfoto' was de gijzeling van huisarts Zandstra en een verpleegster in Groenlo in 1978. „Ik was er als enige persfotograaf bij.”

“Als je thuis blijft zitten hoor je niets

Henk Westerveld

Henk Westerveld

1939-2014

